

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 6Csp/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517201560
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2517201560.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v spore žalobkyne: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. Š. XXX/XXX, P. W., právne zastúpená: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín, IČO: 47 256 907 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti právnych úkonov a o zaplatenie sumy 2.518,26 eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti určenia, že Zmluva v časti Dohody o poskytovaní služby uzavretá v súvislosti so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je absolútne neplatná z a m i e t a .

II. Súd u r č i j e , že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.518,26 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti primeraného finančného zadosťučinenia žalobu z a m i e t a .

V. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 06.03.2017 domáhala, aby súd určil, že zmluva v časti Dohody o poskytovaní služby uzavretá v súvislosti so zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je absolútne neplatná, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná, ďalej sa domáhala o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.518,26 eur a poskytnutie sumy 1.000 eur ako primerané finančné zadosťučinenie a náhrady trov konania s odôvodnením, že so žalovaným uzatvorila Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 1.500 eur so splatnosťou 42 mesačných splátok s výškou splátky 80,37 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 3.375,54 eur (vrátane odmeny za poskytovanie služieb), následne i úver vo výške 678,76 eur so splatnosťou 24 mesačných splátok s výškou splátky 80,37 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 1.928,88 eur. Žalobkyni bolo doposiaľ zrážané zo mzdy 45*80,37 eur, teda 3.616,65 eur. Okrem toho žalobkyňa zaplatila dňa 09.08.2012 splátku vo výške 80,37 eur. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX podpísanej žalobkyňou XX.XX.XXXX a žalovaným 19.07.2012 vyplýva, že žalobkyňa v bode 5 žiada o poskytnutie

úveru vo výške 1.500 eur so splatnosťou na 42 splátok, s výškou mesačnej splátky 80,37 eur celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 3.375,54 eur s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 70,01 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 46,52 %. Poskytnutá čiastka revolvingu mala byť 790,84 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 1.928,88 eur. Predpokladaná RPMN 63,32 % a ročná úroková sadzba 76,21 %. Žalobkyňa uviedla, že v bode 6 vyššie citovanej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sú dopísané údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypíňajte), z čoho vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru je 1.500 eur, splatnosť úveru je 42 splátok, výška mesačnej splátky vrátane úrokov je 80,34 eur celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 3.375,54 eur s ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 69,87 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 46,52 %. Poskytnutá výška revolvingu 750,84 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 1928,88 eur, s predpokladanou výškou RPMN 60,49 %, ročnou úrokovou sadzbou 76,21 % a úrokom z omeškania 9% ročne. V zmysle bodu 13 predmetnej žiadosti, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti - zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Žalobkyňa ďalej uviedla, že z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že dlžníkom je žalobkyňa a bol jej schválený úver vo výške 1 500 eur so splatnosťou na 42 mesiacov, s mesačnou splátkou úveru 80,37 eur, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 19.08.2012 s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru 19.01.2016, s mesačnou periodicitou splácania úveru, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania v 19. deň, ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru 69,87 %, s priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere 46,52 %, odplata za poskytnutie služby podľa Dohody o poskytnutí služby 215,75 eur. Podľa žalobkyne vychádzajúc z oznámenia žalovaného, zaslaného na adresu právneho zástupcu zo dňa 26.01.2017, bol žalobkyňi poskytnutý aj revolvingový úver a v zmysle ich vyjadrenia k dátumu 26.01.2017 žalobkyňa uhradila 54 splátok v 100% výške. Z potvrdenia z výpisu banky žalobkyne vyplýva, že žalovaný skutočne poukázal na účet žalobkyne revolving, avšak už nie v schválenej výške 750,84 eur ale vo výške 678,76 eur. Žalobkyňa uviedla, že zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v aktuálnom znení. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch musia byť vo forme stanovenej zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v aktuálnom znení a musia obsahovať zákonné náležitosti stanovené týmto zákonom. Žalobkyňa má za to, že napadnutá zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Napadnutá zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočnosti, že v oboch prípadoch žalobkyňa so žalovaným spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť bola podpísaná žalovaným. Z bodu 6 vyplýva, že sa nemá vypíňať, teda v čase uzavretia zmluvy - žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere. Žalobkyňi následne došlo oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere. Uvedené oznámenie nie je však podpísané zo strany žalobkyne, z toho vyplýva, že žalobkyňa so žalovaným neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov, boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalobkyňa nepodpísala. Žalobkyňa má za to, že ide o nekalú prax žalovaného, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobkyňa nevie, v akej výške a s akými podmienkami jej bude schválený úver, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru jej má byť oznámené následne žalovaným, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1. Žalobkyňa ďalej uviedla, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; v zmysle § 4 ods. 2 písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a l) poskytnutý úver

sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o úvere, ktorá má byť podkladom pre zrážky zo mzdy je tak bezúročná a bez poplatkov, z dôvodu absencie zákonných stanovených náležitostí, a to údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnom termíne splatnosti pričom v zmysle ustálenej judikatúry všeobecných súdov, údaj 36 mesiacov nie je možné považovať za termín konečnej splatnosti úveru. Navyše zmluva obsahuje úrokovú sadzbu vo výške 76,21% ročne a v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Uvedená odplata výrazne prevyšuje odplatu obvyklú na finančnom trhu za spotrebiteľský úver, pretože podľa informácii NBS SR v júli roku 2012 bola priemerná ročná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v obchodných bankách vo výške 13,53%. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Súčasťou úverovej zmluvy je dohoda o zrážkach zo mzdy, spísaná na osobitnom dokumente. Ide o Dohodu o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Dohoda o zrážkach zo mzdy bez súdnej kontroly, kedy spotrebiteľ nemá možnosť tieto zrážky zrušiť je neprijateľnou podmienkou spôsobujúcou výraznú nerovnováhu v postavení zmluvných strán. V zmysle praxe Slovenskej obchodnej inšpekcie a aj podľa názoru žalobkyne je dohoda o zrážkach zo mzdy neprijateľnou podmienkou, nakoľko sa v zmysle ustanovenia § 54 ods. 1 OZ v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ustanovenia § 551 OZ. Predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa; rovnako prihliadnuc na skutočnosť, že podstatným znakom Dohody o zrážkach zo mzdy je písomný súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok z jeho mzdy, ako aj rozsah vykonávaných zrážok. Taktiež nie je možné dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečiť budúcu pohľadávku, tak ako je to v tomto prípade. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 OZ. Zároveň je právne irelevantné či žalovaný skutočne využil resp. nevyužil oprávnenie žiadať od zamestnávateľa žalobkyne, aby žalobkyňa vykonával zrážky zo mzdy, pričom dôležitou je skutočnosť, že napádaná zmluvná podmienka skutočne existuje. Do pozornosti súdu dala žalobkyňa Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Co 353/2012. Žalobkyňa poukázala aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.01.2011 pod č. 8636/2010-110.98,113,179, ktorým v bode 9 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. V neposlednom rade žalobkyňa vidí pre dôvod rozporu s dobrými mravmi neplatnosť zmluvy aj v časti dohody o poskytovaní služieb pod bodom 8 Zmluvy. Túto zmluvnú podmienku nemožno považovať za individuálne dojednanú, bola súčasťou vopred pripraveného formulára a na tom nemení nič skutočnosť, že k tejto zmluvnej podmienke nemusela žalobkyňa pristúpiť. Úprimnosť tohto úmyslu zo strany žalovaného by mohla doložiť samostatná zmluva a nie jedna zmluvná podmienka, ktorú musí budúci dlžník osobitne podpísať. K takto koncipovanej zmluve pristupuje dlžník v prvom rade s tým, že ak má záujem získať úver, musí akceptovať vopred pripravené zmluvné podmienky a obvykle nemá dost času dôkladne si zmluvu prečítať a dostatok odborných znalostí k tomu, aby odborné a cielene náročné formulované body zmluvy mohol vôbec z pohľadu ich obsahu a dosahu na jeho osobu posúdiť. Takto môže dôjsť k tomu, že sa zaviazal zaplatiť za službu, ktorú nedostal a ktorú vôbec dostať nemusí, čo spôsobuje v tejto časti jeho zjavne nevýhodné postavenie. Takéto zmluvné podmienky sú neprimerané, v neprospech spotrebiteľa, a teda neplatné. Navyše žalovaný už zaplatenú službu podmieňuje splnením ďalších podmienok (dlhodobá pracovná neschopnosť atď.) a dostáva dlžníka do situácie, keď hoci za službu zaplatil, nemusí podľa zmluvy nastať situácia, kedy by o zaplatenú službu mohol požiadať. Žalobkyňa uviedla, že zaplatila žalovanému zo zmluvy doposiaľ sumu 3.697,02 eur. Výška úveru bola 1 500 eur a výška reálne poskytnutého revolvingu bola 678,76 eur, čo spolu predstavuje sumu 2.178,76 eur. Žalovaný je preto povinný žalobkyňu bezdôvodné obohatenie vydať. Žalovaný sa na úkor žalobkyne obohatil o 1.518,26 eur. V zmysle ustanovenia § 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej

týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Je nepochybné, že žalovaný je podnikateľom v oblasti spotrebiteľských úverov a preto má konať v súlade so zákonmi na ochranu spotrebiteľa. Má za to, že žalovaný porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa a je povinný zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie, a to najmä s ohľadom na výrazný zásah do práv žalobkyne, neprimerané praktiky žalovaného pri vymáhaní úveru. Neustále výzvy a navyšovanie dlžnej sumy zo strany žalovaného značne nepriaznivo pôsobili na zdravotný aj psychický stav žalobkyne. Žalobkyňa si preto uplatňuje výšku zadosťučinenia vo výške 1.000 eur, ktorú považuje za primeranú výške úveru, morálnej a majetkovej ujme. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti časti zmluvy žalobkyňa preukazuje tým, že v súčasnej dobe existuje stav právnej neistoty, v dôsledku ktorej nie je zrejmé koľko má žalobkyňa žalovanému zaplatiť bez toho, aby na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Zároveň je žalobkyňa v zlej finančnej situácii a splácanie neprimerane vysokých úrokov by mohlo pre ňu znamenať značne nepriaznivé dôsledky, tak ako aj prípadné uplatnenie zrážok zo mzdy zo strany žalovaného a nekontrolované vykonávanie zrážok zamestnávateľom.

2. Žalobkyňa za dôkazy označila žiadosť o poskytnutie úveru, oznámenie o schválení úveru č. XXXXXXXXXXXX, oznámenie žalovaného, potvrdenie o zrealizovaní transakcie z VÚB banka a.s., zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, dohodu o zrážkach zo mzdy, potvrdenie o vykonaní zrážok zo dňa XX.XX.XXXX.

3. V písomnom vyjadrení zo dňa 12.05.2017 žalovaný uviedol, že vo vzťahu k žalobe o určenie namieta jej neprípustnosť v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha určenia neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - t.j. právneho úkonu. Právne úkony sú v zmysle právnej teórie, ako aj rozhodovacej praxe súdov, právnymi skutočnosťami. Určovacia žaloba je v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku ohľadne právnej skutočnosti prípustná len vtedy, ak to ustanovuje osobitný predpis (t.j. osobitný zákon musí určiť, že takéto konanie je dovolené, napríklad konanie o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru, konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby, kde príslušné predpisy výslovne takýto typ určovacej žaloby predpokladajú). Žalovaný poukázal na § 137 Civilného sporového poriadku a uviedol, že aj z dôvodovej správy týkajúcej sa typov žalôb (dnešný § 137 CSP) vyplýva cit. „Úplne nová koncepcia Je zakotvená v písm. c) a d), kde sa rozlišuje klasická určovacia žaloba a žaloba o určenie inej právnej skutočnosti podľa písmena d). Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. " Podaná žaloba je neprípustná podľa § 137 písm. c) CSP (žalobca sa nedomáha určenia práva) a je neprípustná aj podľa písmena d) uvedeného ustanovenia (žiadny osobitný zákon takýto typ žaloby neupravuje). Žalovaný popiera dôvodnosť žaloby aj po vecnej stránke, a to v celom rozsahu. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, že zmluva o revolvingovom úvere Č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX je bezúročná a bez poplatkov a z toho dôvodu je povinný vydať bezdôvodné obohatenie a to z nasledovných dôvodov. Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej aj ako „Zmluva“) pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmluvy majú v zásade dispozitívnu povahu, Čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva - zmluvnej slobody. Tento princíp okrem iného znamená aj to, že zmluvné strany vzájomným prejavom vôle môžu určiť. Čo obsah zmluvného vzťahu má a nemá tvoriť, ako má byť vyjadrený, atď.' Aj podľa právnej praxe „Celistvosť listiny Je zachovaná aj vtedy, ak Jednota viacerých listín Je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť Jednotlivých listín Je nesporná. Pevné .spoje nie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie Je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo Číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom. V zmysle uvedeného teda Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Žalovaný poukázal na bod 2 zmluvných dojednaní čl. 2.1, podľa ktorého dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere nim požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o Dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru, ako Dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez

toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany Veriteľa. Zmluvné strany si výslovne dohodli spôsob konštituovania ich zmluvného vzťahu, pričom ich zmluvnú slobodu a zmluvnú vôľnosť nemožno dodatočne nahrádzať. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálne možná s poukazom na výšku a parametre žiadaného úveru a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať predmetný úver bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške, ako žiadal resp. v nižšej. K takémuto záveru dospel aj Krajský súd v Prešove, ktorý v rozsudku č. k. 13Co/11/2014 - 166 ohľadne oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol V zmysle čl. 7 zmluvných dojednaní (č.1.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Navyše poukázal na ustanovenia § 13 ods. i zákona o spotrebiteľských úveroch v zmysle ktorého je spotrebiteľ (tu žalobkyňa) v lehote do 14 dní od uzatvorenia úverovej od tejto zmluvy odstúpiť. Ak by teda žalobkyni parametre úveru nevyhovovali mala možnosť bez akýchkoľvek sankcií od zmluvy odstúpiť. To však neurobila, navyše ešte čerpala ďalšie prostriedky v rámci poskytnutého revolvingu dňa 23.7.2014. V parametroch, ktoré závisia od konsenzu zmluvných strán, žiadne rozdiely nie sú. (výška úveru, výška splátky atď.). Žalobkyňa v podanej žalobe tvrdí, že Zmluva o úvere neobsahuje údaj výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnom termíne splatnosti. Pokiaľ ide o údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, ako podstatnú skutočnosť žalovaný zdôraznil, že Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle Článku 13 sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere a prílohy tvoriace súčasť zmluvy (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Na podporu uvádzaného poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol y zmysle čl. 1 zmluvných dojednaní (č.l. 138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatností je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Žalovaný tvrdil, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. V súvislosti s tvrdeniami o počte, výške a termínoch splatnosti splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uviedol, že Zmluva o úvere obsahuje uvedenie počtu splátok 42, výšku splátky 80,37 eur a splatnosť splátok určenú v oznámení veriteľa o schválení dlžníkovi. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (80,37 eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru, ako aj v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (36 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSU. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy). Žalovaný tvrdil, že zmluva jednoznačne obsahuje náležitosť aj podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSU. Nakoľko ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. sú výsledkom implementácie vyššie spomínanej smernice Rady 2008/48, je dôležité a podstatné vychádzať pri výklade § 9 ods. 2 písm. k) aj z jej ustanovení. Osobitne to určuje ako povinnosť aj článok 22 odstavec 1 smernice. Podľa článku 10, ods. 1 písm. h) spomenutej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa článku 10, ods. 1 písm. h) spomenutej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Z nemeckej jazykovej a českej verzie vyplýva požiadavka na uvádzanie podmienok čerpania, ak sú teda dohodnuté (keďže z logiky veci vyplýva, že ak niektorá z náležitostí zmluvy nie je aktuálna, potom sa neuvádza). Predmetná smernica má v rámci úniijného práva povahu plnej harmonizácie a na jej znenie sa preto pri výklade vnútroštátneho práva musí prihliadať. Členské štáty preto nie sú oprávnené či už legislatívne (v podobe prijímania právnych noriem) alebo aplikačne (v podobe rozhodovania svojich orgánov) prijímať odchýlné ustanovenia. Výslovne to vyplýva z článku 22 smernice, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia,

ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Na podporu poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13CoI/11/2014-166, ktorý sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o náležitostiach zmluvy o revolvingovom úvere (ktorých nedostatok súd vytýka v napadnutom rozsudku) a o výklade príslušných zákonných ustanovení, ktoré ich upravujú. Skutočnosť, že tvrdenia žalobkyne ohľadne nedostatkov v zmluve sú nesprávne je možné podporiť aj poukázaním na fakt vyplývajúci z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v vec C-42/15. Žalobkyňa v žalobe považuje výšku úrokov uvedenú v zmluve v rozpore s ustanoveniami § 39 Občianskeho zákonníka. Uvedenú argumentáciu považuje žalovaný za nesprávnu pretože úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Podľa daného ustanovenia ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Z uvedeného vyplýva, že argument žalobcu zneplatňujúci dojednanie o úrokovej sadzbe ako celku je nielen neodôvodnený, ale v rozpore s ustanoveniami zákona. Poukázal teda na skutočnosť, že v zmysle § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka nie je v prípade úverovej zmluvy podľa zákona možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by tieto boli v rozpore so zákonom. Právna norma jednoznačne určuje iný následok, ako sa navrhuje podaným návrhom. Samotná výška odplaty (úrokov) bola v čase uzavretia Zmluvy upravená § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie teda predstavuje „zákon“, na ktorý sa odvoláva spomenutý § 502 Obchodného zákonníka. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola teda k obdobiu uzatvorenia zmluvy, t.j. k 06.07.2011 upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Finančným trhom sa rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Pri tom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov.“ resp. „Je hmotne motivované, inštitucionálne organizované nakupovanie a predávanie peňazí.“ (Sidak, M., Ďuračínská, M. a kol. Finančné právo. I vydanie. Bratislava. C. H. Beck. 2012). Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektoch - síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov a pod. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov - uvedené leda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. Podľa žalovaného bolo v zákone výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Odplata, ktorá je regulovaná zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a teda predpokladom pre získanie úveru). Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotu priemernej odplaty za spotrebiteľské úver je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Tá bola pre zmluvu vo výške 46,52 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala - za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25-27 %. Žalobkyňa považuje za neplatnú aj Dohodu o poskytnutí služby uvedenú v bode 8. z dôvodu, že sa jedná o službu žalovaným nevyžiadajú. V prvom rade žalovaný k tomuto tvrdeniu uvádza, že predmetom dohody je samostatná služba v podobe záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok. Z právneho hľadiska je teda predmetom plnenia právo dlžníka na splnenie uvedeného záväzku veriteľa. Žalovaný tvrdí aj to, že Dohoda o poskytnutí služby individuálne uzavretá, nejde o predpoklad ani o podmienku vzniku zmluvy o úvere. Skutočnosť, že je na tej istej listine, ako samotná zmluva o revolvingovom úvere respektíve, že bol vopred formulovaná žalovaným neznamená v zmysle právnej úpravy automaticky ten záver, že nejde o individuálne dohodnutý a uzavretý právny

úkon. Občiansky zákonník v § 52a ods. 1 určuje, Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Pojem „individuálny“ znamená nielen reálnu možnosť spotrebiteľa určitú podmienku formulačne ovplyvniť, ale predovšetkým možnosť spotrebiteľa dosiahnuť že takáto podmienka sa nestane súčasťou jeho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby to zmenilo jeho postavenie oproti tomu stavu, ak by podmienku prijal. Teda ho nebude zaväzovať na základe jeho vlastného rozhodnutia a toto rozhodnutie nemá vplyv na možnosť uzavrieť (v tomto prípade) úverovú zmluvu za takých podmienok, ako keby podmienku akceptoval. V tejto súvislosti dáva žalovaný do pozornosti aj názor prezentovaný v odbornej literatúre Štandardné zmluvy, kde ohľadne výkladu pojmu individuálne dojednané sa uvádza, že za individuálne dojednané by mali byť považované nielen klauzuly, ktoré boli skutočne dojednané (na obsah ktorých mal spotrebiteľ skutočný vplyv), ale aj tie, ktoré mohli byť dojednané, ale spotrebiteľ nevyužil svoj vplyv na zmenu ich obsahu (teda ktoré sa mohli stať súčasťou vzájomných vzťahov, ale ani nemuseli). Dohoda o poskytnutí služby je samostatným úkonom a jej vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a leda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. Z bodu 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby („Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlužník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle. Jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.) Uvedené ustanovenie je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlužník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie Dohody o poskytnutí služby od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. Žalobkyňa ohľadne návrh na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uvádza, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, spôsobujúcou výraznú nerovnováhu v postavení zmluvných strán, keďže samotný výkon nepodlieha žiadnej verifikácii ani autorizácii. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky (§ 551 Občianskeho zákonníka). Tvrdenie žalobkyne o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy má byť neprijateľnou podmienkou, je podľa žalovaného v rozpore s jej vlastnou argumentáciou. Neprijateľnou podmienkou je v zmysle platnej právnej úpravy ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa a súčasne v neprospech spotrebiteľa aj vytvára značnú nerovnováhu v postavení strán. Neprijateľnou podmienkou teda nie je dohoda, ktorá kopíruje/preberá obsah zákonnej úpravy. Toto vyplýva výslovne aj zo smernice Rady 93/13/EHS, podľa ktorej sa ustanovenia smernice (upravujúcej neprijateľné podmienky) nepoužijú na podmienky, ktoré odrážajú zákonné ustanovenia členského štátu. Výslovne to vyplýva z Článku 1 odsevc 2 smernice Zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia a ustanovenia alebo zásady medzinárodných dohovorov, ktorých sú členské štáty alebo spoločenstvo zmluvnou stranou, najmä v oblasti dopravy, nepodliehajú ustanoveniam tejto smernice. Ak vnútroštátna úprava upravuje tento spôsob zabezpečenia, potom logicky nemôže ísť o neprijateľnú podmienku. Tvrdenia žalobkyne odporujú aj poslednej novele zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pokiaľ ide o prípustnosť tejto formy zabezpečenia. Dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorý sa mení a doplna aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho znenia (§ 9 ods. 13) bolo určené, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom. Okrem toho aj zo zákona č. 102/2014 Z.z. (ktorým sa novelizoval aj zákon o ochrane spotrebiteľa) vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále (naďalej od jeho účinnosti, t.j. od 01.05.2014) považovaná za platný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy. Ak Národná rada SR ako jediný zákonodarný orgán vo forme zákona určila, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále a naďalej prípustný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, potom každý je týmto rozhodnutím zákonodarcu vo forme zákona viazaný. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/142/2016 - 86 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 4Co/236/2016 - 63 zo dňa 25.mája 2016. Žalobkyňa sa domáha zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia a určenia bezúčinnosti a bezodplatnosti zmluvy z dôvodu prítomnosti údajných neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o revolvingovom úvere, medzi inými aj dohody o zrážkach zo mzdy, o ktorej tvrdí, že mu bola nanútená a predstavuje formulárovú súčasť úverovej zmluvy, prostredníctvom ktorej môže dôjsť k neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa, a to aj s prihliadnutím na okolnosť nemožnosti zabezpečenia budúcej pohľadávky prostredníctvom takejto dohody. Žalovaný poprel dôvodnosť nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa svoj „žalobný nárok“ opiera o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.,

podľa ktorého Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa záujmov voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalovaný s poukazom na vyššie cit. zákonné ustanovenie uvádza, že žalobkyňa neuniesla v prvom rade ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku, t.j. v čom, resp. na akom základe si ho uplatňuje. Ak žalobkyňa tvrdí, že sa mu v súvislosti s vymáhaním jeho záväzkov voči žalovanému mal zhoršiť zdravotný a psychický stav, a nevie akú sumu má žalovanému uhradiť, potom poukazujeme na to, že podanou žalobou sa nedomáha určenia výšky svojho záväzku (čiže podaná žaloba ani nesmeruje k odstráneniu jeho údajnej neistoty). Z uvedeného žiadal žalobu zamietnuť.

4. Žalobkyňa doručila dňa 28.07.2017 súdu vyjadrenie k podanému vyjadreniu žalovaného. Žalobkyňa uviedla, že k argumentácii žalovaného, podľa ktorej v súvislosti s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 19.07.2012 bola uzavretá na základe návrhu na uzavretie v podobe žiadosti žalobcu (ako dlžníka) zo dňa 16.07.2012 a prijatia vyjadreného v bode 6 Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu zo dňa 19.07.2012, medzi ktorými nie je žiadny rozdiel. Tvrdenia žalobkyne o povahe oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nemajú oporu ani v skutkových okolnostiach a ani v právnych predpisoch. Žalobkyňa uviedla, že bod 5. (vyplňte) vyplnil dlžník podľa zmluvy dňa 16.07.2012 s tým, že bod 6. (nevypĺňajte) nebol v tom čase vyplnený, tento vyplnil žalovaný podľa zmluvy dňa 19.07.2012. Až následne dňa 19.07.2012 vyhotovil žalovaný Oznámenie veriteľa o schválení úveru, kde doplnil niektoré údaje k zmluve, toto oznámenie však nemala žalobkyňa k dispozícii dňa 05.01.2012, preto oznámenie nemožno považovať za súčasť zmluvy, ale za nový návrh zmluvy, ktorý žalobkyňa neakceptovala, nakoľko nie je opatrený jeho podpisom. Ako vyplýva zo súdnych rozhodnutí rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. 5Csp/13/2017 (bod 39. odôvodnenia) a č. 7Csp/14/2017 (bod 28. odôvodnenia) oznámenie žalovaného o schválení úveru nemožno považovať za zmluvu a nie je ani jej súčasťou. K argumentácii žalovaného ďalej uviedla, že zotráva na tom, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy výška, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov...ako aj doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, s absenciou ktorých je spojený ten následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa má za to i s poukazom na ustálenú judikatúru v oblasti ochrany práv spotrebiteľa, že každý z atribútov vyjadrených v ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom (poplatok za poskytnutie úveru). Na podporu tvrdenia poukázala na bod 39. predloženého rozhodnutia Okresného súdu v Považskej Bystrici č. 5Csp/13/2017 a bod 28. predloženého rozhodnutia Okresného súdu v Považskej Bystrici č. 7Csp/14/2017. Ďalej poukázala na nejednoznačnosť uvedenia termínu konečnej splatnosti, keď v Zmluve je uvedený počet splátok bez uvedenia konkrétneho termínu splatnosti úveru. Uvedenie termínu konečnej splatnosti považuje za neurčitý v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázala na ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov, podľa ktorej je jednoznačne dané, že náležitosť „termín konečnej splatnosti" má byť bezpochyby uvedený vo forme presný dátum - deň, mesiac, rok (termín konečnej splatnosti úveru nemožno vyvodzovať iba celkového počtu splátok úveru, ktoré by mali byť zaplatené) (rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. 15Co/139/2016 z 20. apríla 2016). V ďalšom rozhodnutí je ustálené, že s poukazom na znenie týchto zákonných ustanovení (§ 9 ods. 2 písm. f) a k)) nie je rozhodujúce, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere by bolo možné dátum konečnej splatnosti vypočítať, keďže zákonodarca v citovanom ustanovení výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade splnené nebolo (Rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. 24Co/510/2015 z 01. júna 2016). Z odôvodnenia uvádzaného rozhodnutia Krajského súdu v Trnave taktiež vyplýva, že nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemožno byť považované za splnenie povinnosti, ktorá expressis verbis vyplývala z cit. ust. zákona o spotrebiteľských úveroch. Taktiež uvedený právny názor potvrdil Krajský súd Nitra sp. zn. 5Co/120/2016 zo dňa 29.03.2017. Žalovaný poprel dôvodnosť nároku na vydanie primeraného finančného zadostučinenia a má za to, že žalobkyňa neuniesla v prvom rade ani v minimálnom rozsahu

dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku, t.j. v čom, resp. na akom základe si ho uplatňuje. Súčasne z tvrdení žalobcu nie sú zrejmé základné skutočnosti, ktoré na zdôvodnenie uplatňovania takého nároku vlastne uplatňujú. Žalovaný má za to, že jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Nič však nebráni tomu, aby sa uvedené nároky uplatnili v jednom konaní (o vydanie bezdôvodného obohatenia a o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia). Podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne spisová značka 5Co/934/2015 z 29. júna 2016 str. 6 druhý odsek „Nemusi preukázať, že titulom porušenia spotrebiteľského práva spotrebiteľovi bola ujma skutočne spôsobená.“ Uvedené korešponduje i s názorom Okresného súdu Považská Bystrica v rozsudku č. 5Csp/31 /2017 pod bodom 30., kde súd dôvodí, že „Jediným predpokladom na uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto alebo osobitnými predpismi.“ V danom prípade je nepochybné, že žalovaný porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa tým, že požadoval od žalobkyne úroky v rozpore so zákonom a tým, že úverová zmluva neobsahovala zákonom stanovené náležitosti, čím vzniklo na jeho strane bezdôvodné obohatenie vo výške 1.518,26 eur. V dôsledku ujmy vzniknutej žalobkyňou, táto bol nútená sa domáhať svojich práv v tomto konaní. Vzhľadom na intenzitu zásahu do práv žalobkyne považuje uplatnené finančné zadostučinenie vo výške 1.000 eur za primerané, pričom považuje za logické a spravodlivé, aby toto vychádzalo z ujmy vzniknutej žalobkyňou titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa má za to, že práve v tomto konaní si uplatňuje na súde porušenie svojho práva ako spotrebiteľa a preto má nárok aj na primerané finančné zadostučinenie z dôvodu, že porušenie jej práv, prípadne povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj osobitným predpisom je spôsobilé privodiť jej ujmu ako spotrebiteľovi, je nepochybné, že žalovaný je podnikateľom v oblasti spotrebiteľských úverov a preto má konať v súlade so zákonmi na ochranu spotrebiteľa. Keďže boli porušené práva spotrebiteľa vo vzťahu k jednotlivým zmluvným dojednaniám tak, ako bolo vyššie konštatované má v konečnom dôsledku žalobkyňa ako spotrebiteľ právo na primerané finančné zadostučinenie. Ani samotná konštrukcia zákonného ust. § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa nebráni spotrebiteľovi, aby si svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie uplatnil v spoločnom konaní s konaním o vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie žalobou, potvrdením o zrealizovaní transakcie z VÚB banka a.s., žiadosťou žalovaného adresovaného zamestnávateľovi žalobkyne zo dňa XX.XX.XXXX, zmluvou o revolvingovom úvere, vyjadrením žalovaného zo dňa XX.XX.XXXX, vyjadrením žalobkyne zo dňa XX.XX.XXXX, písomným ospravedlnením právneho zástupcu žalovaného, dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.XX.XXXX, príkazom na úhradu zo dňa XX.XX.XXXX, výsluchom žalobkyne, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci.

6. Na pojednávaní dňa 09.11.2017 žalobkyňa uviedla, že keďže bola v zlej finančnej situácii, rozhodla sa ju riešiť úverom cez spoločnosť PROFI CREDIT a nakoľko podpisovala veľa papierov, ani si poriadne nečítala čo podpisuje, nebola si ani vedomá, že podpísala dohodu o zrážkach zo mzdy. Nevedela, že jej bol poskytnutý aj revolving. Bola v tom, že si berie iba úver vo výške 1.500 eur a že tento má splácať v mesačných splátkach, čo aj začala robiť a to spôsobom príkazov banke a takýmto spôsobom splácala splátky do marca 2013, kedy jej zamestnávateľ strhol prvú zrážku zo mzdy, o čom vôbec nevedela. Zamestnávateľ jej zrážal zo mzdy mesačnú splátku úveru až do novembra 2016, kedy súd vydal neodkladné opatrenie. O tom, že poskytnutý úver preplatila, sa dozvedela až na základe upozornenia mzdovej účtovníčky u jej zamestnávateľa, ktorá jej povedala, že sa jej zdá, že ten úver je preplatený. Preto situáciu začala riešiť a požiadala o odbornú pomoc advokáta. Finančného zadostučinenia sa domáha z toho dôvodu, že skutočnosť, že jej boli strhávané splátky zo mzdy, nevrhlo to na ňu dobrý tieň, mala z tohto dôvodu aj nepríjemný pocit, navyše nemala len tento úver, ale ešte jeden v rámci ktorého jej zamestnávateľ strhával ďalšie zrážky. Uviedla, že jej zárobok je asi 450 eur a zamestnávateľ jej strhával 160 eur.

7. Okresný súd Piešťany vydal dňa 31.01.2017 uznesenie pod sp.zn. 19Csp/5/2017, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2012 uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a zároveň týmto uznesením uložil žalobkyňu povinnosť, aby do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala proti žalovanému žalobu veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

8. Z predloženej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalobkyni ako dlžníkovi poskytol žalovaný ako veriteľ úver vo výške 1.500 eur so splatnosťou 42 mesačných splátok s výškou splátky 80,37 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 3.375,54 eur s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 70,01 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 46,52 %. Poskytnutá čiastka revolvingu mala byť 790,84 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 1.928,88 eur. Predpokladaná RPMN 63,32 % a ročná úroková sadzba 76,21 %.

9. Podľa Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa XX.XX.XXXX medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou, bola dohoda uzavretá k zabezpečeniu pohľadávok žalovaného vyplývajúcich zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktoré sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníčke, príslušenstvom úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníčke, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. V čl. I. dohody je uvedené, že spoločnosť bude mať voči dlžníčke pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne žalobkyni na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX čiastku vo výške 1.500 eur. Z čl. II. dohody ďalej vyplýva, že na základe tejto dohody je zamestnávateľ dlžníčky povinný vykonávať v prospech spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. mesačné zrážky zo mzdy dlžníčky, vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníčky a odvádzať ich na bankový účet spoločnosti vo výške 80,37 eur mesačne. Podľa čl. III. tejto dohody sa strany dohodli, že zrážky zo mzdy dlžníčky budú vykonávané zamestnávateľom dlžníčky do doby, než žalovaný zamestnávateľovi písomne ohlásí, že všetky jeho pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou, sú splatené. Podľa čl. V. bola dohoda uzatvorená na dobu, kým budú splatené všetky pohľadávky spoločnosti vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou. Dlžníčka nemá oprávnenie túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo iným spôsobom jednostranne ukončiť.

10. Žalobkyňa vykonala na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX úhrady v celkovej výške 3.616,65 eur.

11. Podľa § 336 ods. 1,2 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej.

12. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

13. Z uznesenia Okresného súdu Piešťany vydaného dňa 31.01.2017 pod sp.zn. 19Csp/5/2017 vyplynula povinnosť žalobkyne podať na súd žalobu o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.02.2017. Žalobkyňa podala žalobu dňa 06.03.2017. Teda uloženú povinnosť splnila.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa odseku 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 54 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (znenie účinné v čase podpísania zmluvy) (ďalej len ZoSÚ), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Súd sa v rámci vykonania dokazovania oboznámil s obsahom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a zistil, že v zmluve nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, preto z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ považoval predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ.

24. V nadväznosti na vyššie uvedený odsek súd dospel k záveru, že žaloba v časti určenia neplatnosti časti zmluvy týkajúcej sa dohody o poskytovaní služby nie je dôvodná, preto túto časť žaloby zamietol, keď dospel k záveru, že bola individuálne dojednaná v zmysle ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

25. Posúdiac Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.XX.XXXX súd dospel k záveru, že ide o neplatný právny úkon, preto v tejto časti žalobe vyhovel s odôvodnením, že ide o žalovaný vopred pripravený formulár, ktorý nemôže žiadnym spôsobom spotrebiteľ ovplyvniť. Samotný súd v uznesení, ktorým nariadil neodkladné opatrenie v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval, že realizácia zabezpečovacieho inštitútu prostredníctvom zrážok zo mzdy žalobkyne vykonávaných na podklade dohody bez predchádzajúceho súdneho rozhodnutia sa javí byť spornou, keď žalovaný oslovil zamestnávateľa žalobkyne, aby vykonal zásah do jej majetku. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zamestnávateľ žalobkyne vykonal zrážky vo výške 3.616,65 eur, pričom žalobkyňa uhradila jednu

splátku vo výške 80,37 eur. Celkom teda žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 3.697,02 eur. Nakoľko súd skonštatoval v odseku 23., že predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, dohoda o zrážkach zo mzdy nemôže byť platným právnym úkonom, nakoľko boli z nej uspokojované peňažné nároky žalovaného, na ktoré nemal zákonné právo pre nerešpektovanie zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože zmluvné podmienky v úverovej zmluve, ktorá bola podkladom pre realizáciu zrážok zo mzdy neboli v súlade s platným právom a v súlade so zákonom z hľadiska ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

26. Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

28. V predmetnom spore sa žalobkyňa domáha proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný získal plnením z právneho úkonu - úverovej zmluvy, ktorej obsah podlieha súdnej kontrole. Po posúdení jej obsahu mal súd nesporne preukázané, že medzi stranami bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa XX.XX.XXXX, ktorú súd podriadil pod úverovú zmluvu, ktorá je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, avšak súčasne na zmluvu nahliadal ako na zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný pri jej uzatváraní a plnení z nej konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalobkyňa ako fyzická osoba - nepodnikateľ nie. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že záväzkový vzťah bol založený formulárovou (typovou, štandardizovanou) zmluvou, ktorej text bol žalovaným vopred pripravený a ktorej obsah žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť a napokon ani neovplyvnila. Na základe uvedeného preto súd posudzoval nárok uplatnený v tomto konaní za použitia právnych noriem prijatých za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v záväzkovom vzťahu s dodávateľom.

29. Keďže predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia získaného zo záväzkového vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter, súd aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch a zistil, že ide o žalovaným vopred pripravenú zmluvu, na príprave ktorej sa žalobkyňa ako dlžník nepodieľala (okrem údajov, ktoré sa do zmluvy dopĺňali) a nemala ani možnosť zásadným spôsobom meniť jej obsah. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou úveru, teda išlo o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré sa žalobkyňa ako dlžník zaviazala vrátiť žalovanému ako veriteľovi za dohodnutých podmienok. V danom prípade je písomná forma zachovaná, avšak súd skúmal i ďalšie náležitosti, ktorých absencia má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade absentujú náležitosti uvedené v odseku 23., preto podľa názoru súdu je zmluvné dojednanie v tejto časti v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a v tejto časti je právny úkon neplatný.

30. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť. Predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je, že jednému z účastníkov sa dostalo majetkovej hodnoty, a to na úkor toho, ktorého majetkový stav sa tým znížil.

31. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd žalobe žalobkyne, ktorým sa domáha zaplatenia čiastky 1.518,26 eur, ktorú žalovanému preplatila nad rámec poskytnutého úveru (úver vo výške 1.500 eur + 678,76 eur t.j. 2.178,76 eur, žalobkyňa zaplatila sumu 3.697,02 eur) vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy žalobkyňi titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný plnením žalobkyne získal majetkový prospech na základe právneho úkonu, ktorý je v rozpore so zákonom.

32. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov

jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

33. Súd sa zaoberal nárokom žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000 eur v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, podľa ktorého sa spotrebiteľ môže domáhať ochrany proti porušovaniu práv a povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi iba v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie práva a povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, pričom má právo na primerané finančné zadosťučinenie od porušovateľa práv a povinností ak toto porušovanie je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Žalobkyňa sa v rámci tohto konania úspešne domohla svojho práva, keďže súd vyslovil, že zmluva o úvere v časti, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti je neplatná a z toho dôvodu má žalobkyňa právo na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle citovaného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa si uplatnila právo na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000 eur s odôvodnením, že výzvy žalovaného a navyšovanie dlžnej sumy nepriaznivo pôsobili na jej zdravotný a psychický stav, čo nepreukázala žiadnym listinným dôkazom, nepreukázala ani svoje tvrdenie na pojednávaní, že zrážky zo mzdy zo strany jej zamestnávateľa vrhali na ňu zlý tieň. Žalobkyňa nijako nepreukázala ani prípadnú príčinnú súvislosť medzi zhoršením jeho zdravotného stavu a konaním žalovaného. Jediným kritériom pre priznanie nemajetkovej ujmy bol podľa súdu preukázateľne existujúci stav právnej neistoty u žalobkyne, preto súd nepriznal žalobkyni nárok na finančné zadosťučinenie v uplatnenej výške 1.000 eur, ale vo výške 500 eur, keď dospel k záveru, že takáto suma je dostatočnou satisfakciou za spôsobenú ujmu na jej majetkových i mimo majetkových právach. Žalobkyňou uplatnená suma 1.000 eur sa javila súdu ako neprimeraná, preto v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá.

34. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s použitím citovaných zákonných ustanovení podľa pomeru úspechu strán v konaní. Žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia absolútnej neplatnosti Zmluvy o úvere v časti Dohody o poskytovaní služby, absolútnej neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.518,26 eur a poskytnutia sumy 1.000 eur ako primeraného finančného zadosťučinenia. Súd vyhovel v celom rozsahu žalobe v časti neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, v časti vydania bezdôvodného obohatenia ako aj v časti poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pričom zamietol žalobu v časti určenia, že Zmluva v časti Dohody o poskytovaní služby uzavretá v súvislosti so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je absolútne neplatná a v prevyšujúcej časti finančného zadosťučinenia. Súd poukazuje na skutočnosť, že napriek čiastočne zamietnutej žalobe, možno žalobkyni priznať plný úspech, pretože po preskúmaní zmluvy o úvere súd napokon dospel k záveru, že zmluva je čiastočne neplatná pre nedostatok zákonnej náležitosti týkajúcej výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Plne úspešná bola žalobkyňa aj v časti uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia, pretože súd jej tento zákonný nárok ako dôvodný priznal, pričom súdom určená iná výška tohto nároku neznamena, že žalobkyňa nebola úspešná resp. bola len čiastočne úspešná.

39. Nadväzujúc na vyššie uvedený odsek, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal plný úspech v danej veci, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

žalobca podať návrh